

Americae nova Tabula

<https://hdl.handle.net/1874/430053>

Septentrionalissimas America partes, Groenlandiam puta, Flandiã et adjacentes, quod Americã tabule commodè comprehendi non poterint, peculiari hac tabella Spectatoribus exhibendas duximus.

AMERICA
nova Tabula.
Auct. Guiljelmo Blaeuw.

TERRA AUSTRALIS INCOGNITA.

Cum privilegio decem annorum.

A M E R I C A.

neti navigationibus dicit probabiliter elici posse, quod sit Insula. Et cum hoc quidem problemate cohæret & illud; Quomodo homines ex Asia, in qua primum creati, in Novum Orbem devenerint, si quidem insula sit? Ad quod respondet Augustinus lib. 16. de Civit. Dei cap. 6. *Homines multiplicato genere humano ad insulas inhabitandas navigio transire potuisse quis ambigat? Est autem Asiam & Americam inter Fretum Anjan, per quod facilis est trajectus.*

Americæ partes. Mediterraneorum Americæ cognitio parum adhuc certa est, maxime ubi in Septentrionem vergit. Maritimæ autem oræ Hispanorum armis subactæ horum Regi parent. Distinguitur America in duas peninsulas, quarum una est Septentrionalior, altera Meridionalior. Illa Mexicana, hæc Peruviana dicta est, exiguo Isthmo alteram ab altera discernente.

Septentrionalis. America Septentrionalis, quibusdam Mexicana appellatur, à principe totius urbe Mexico. Longitudo ejus est inter fretum Anjan & Isthmum, quo meridionalis ei annectitur, mill. CIOO. Latitudo eadem quæ universæ.

Dimidia ejus pars versus Occidentem æstivum sita, introrsus planè incognita etiam nunc jacet; nec quidquam, præter litora, in ea detectum. Quin & totum Boreale universæ Americæ latus in quantum versus polum extendatur, prorsus latet.

Alterâ vero pars in regiones dividitur complures, quarum nomina sunt, Canada, Nova Francia, Virginia, Florida, Nova Hispania, Nova Granata, California; & in Occidentali latere ad fretum Anjan duo regnâ; *Quivira* & *Anjan*, unde freto cognomen.

Meridionalis. Americæ Septentrionali xx. circiter milliarium Germ. Isthmo annectitur America Meridionalis, quibusdam Peruviana dicta, à Provincia *Peru*, omnium præstantissima. Ipsa ingens peninsula Africaque paullo minor, forma triquetra in tria panditur amplissima latera. Cuneorum unus Septentrionalem spectat Americam, alter Africam, tertius Magellanicam. Longitudo ejus patet Septentrionem inter & Meridiem mill. Germ. CIO. Latitudo summa inter occasum ortumque 10000. Regiones, quibus distinguitur, sunt hæc: *Castella aurea*, *Bogota*, *Peruvia*, *Cbilit*, *Chica*, *Brajilia*, *Caribana*, *Guiana*, *Biquiri*, omnes Oceano perfusæ. Intus vero in Mediterraneis, Amazonum regio, *Paguan*, *Picora*, *Moxos*, *Vram*, *Charchas*.

Amnes. Amnes Americæ præcipuisunt, *Paragnian* fluens per Novam Franciam, *Maragnion*, qui idem fluvius vocatur Amazonum, per Meridionalem Americam labens. Fluvius argenteus, *Rio de la Plata*. Hi omnes exonerant se in Mare del Nord. In oppositum verò mare sive Pacificum, quod vocant *del Zur*, nullus (quod mirum est) eximius amnis labitur: tantum inter Californiam & Novam Cranadam Caramara fluvius se injicit in Sinum Vermilium.

Insulae. Insularum, quæ Americæ ab Oriente objacent, ingens est numerus. At harum nobiliores *Hispaniola*, *Cuba* & *Jamaica*.

Priores duæ ejusdem esse videntur magnitudinis, nisi quod hæc longior, illa latior. Occupat *Cuba* longitudine mill. cxc. latit. xxx. *Hispaniola* long. cxi. lat. lvi. Opida in utraque compluria. Caput Hispaniolæ S. Dominicus: Cubæ S. Iacob; in hac est *Havana* celeberrimus Americæ totius portus.

Jamaica, quæ Europæis S. Iacobi dicitur insula, implet longitudine L. mill. lat. xx. Caput est *Sevilla*. Secunda ab hac est *Oristan*.

Reperiuntur in his terris Archiepiscopus v. Episcopus xxvii. Academiae duæ, artium omnium & scientiarum cognitione florentissimæ, cœnobita plus quam 400 Dominicanorum, Franciscanorum, Augustinianorum, Mercenariorum, Iesuitarum, necnon aliquot Monialium cœnobita, Collegia, Xenodochiorum infinitus numerus, scholæ plurimæ erudiendæ juventuti dicatæ.

Curia quæ jus dicunt, Hispani audientias vocant, decem hic numerantur. Prima est in civitate *S. Domingo*. Secunda in urbe *Mexico*. Tertia *Panamensis* fuit, quæ postea translata est in civitate *de los Reyes*. Quarta in *Confinium* provinciis fundata fuit, & cum minus hic necessaria esse videretur, alio translata est in urbem *S. Iago* in regno Guatamalæ. Quinta est in urbe *Santa Fe de Bogota* in novo regno Granatæ. Sexta in civitate *Guadalajara*, in novo regno Galicia. Septima, in civitate *Quito* in Peruvia. Octava in provincia *de los Charcas*, in urbe *de la Plata*. Nona in Panamai-de urbe. Decima est in urbe *S. Iago* in provincia Chiles. Undecima in civitate *Manilla* in insulis Philippinis.

A M E R I C A.

nis ante tempora Platonis ars navigandi præsertim per vasta Oceani ignorata fuerit; & præsertim, cum historia testentur, non aulos fuisse homines se committere isti Oceano, qui ab Oriente per meridiem in Occidentem ducit. Accedit & illud, quod summi illi Principes Geographorum Ptolomæus & Strabo disertè scribant, ultra Hispaniam & Africæ littora, nullam esse terram firmam, atque adeò, quod Ptolomæus in extremo occasu ponat Insulas Fortunatas, ultra quas meridianum alium in terra habitabili nullum dari penitus existimavit. Afferunt & alter locus ex Diodoro Siculo lib. vi. cap. 7. quo loco tradit, Phænices, vetustissimis illis temporibus, quum extra columnas Herculis Africæ littora legerent, ingentibus ventorum procellis ad longinquos in Oceano tractus fuisse abreptos; ac per multos dies vi tempestatis jactatos, tandem ad Insulam pervenisse ingentis magnitudinis, in alto Oceani pelago contra Africam, Occasum versus jacentem, cujus solum amœnum ac frugiferum & amnibus navigabilibus irriguum, sumtuosisque ædificiis exstructum. Verum quis nescit, primis sex libris Diodorum Antiquorum fabulosa gesta recensere, tum Barbarorum, tum Græcorum. Et unde illi innouit Americam insulam esse, cum ne nunc quidem hoc constare possit. Quod si vera est narratio Diodori, quid vetat Fortunatas insulas, aut earum unam Canariam describi, in has enim facilè tempestatibus deferri possunt juxta Libyam, hoc est Africam navigantes. Et sane si Americam designasset, non dicendum ipsi fuisset illam plurium dierum navigatione ab Africa distare, sed plurium mensium. Citatur etiam autor libelli de Mundo, qui ab aliis Aristoteli, ab aliis Theophrasto adscribitur. Tradit hic præter Europam, Asiam & Africam alias esse insulas magnas. Et sunt sanè. Sed an statim per Insulas magnas necesse est intelligi Americam & Magellanicam? Sunt sanè in Oceano præter tres continentes Orbis partes magnæ hic illic Insulæ. Adducitur & locus ex Memorabilibus Aristotelis sive Theophrasti, ubi Senatus Atheniensis prohibuisse dicitur, ne cives in Atlantidem navigarent, patriamque suam desererent. Verum quid de illa Atlantide Insula sentiendum sit, supra dixi. Afferunt etiam locum ex Plinio lib. 2. c. 67. & lib. 6. cap. 32. ubi refert Hannonem Carthaginensem versus occidentem missum novas terræ partes reperiisse. At Hannonis iter non fuit in Americam, verum à Carthagine Gades usque vectus hinc juxta Africæ littora caput Bonæ Spei, ut jam vocant, prætervectus in sinum Arabicum venit, in quo itinere Americam ab ipso inventam fuisse ridiculum fuerit asserere. Verum ut tantæ rei major fides adstruatur etiam in medium proferendi poetæ, & quidem Seneca in Medea Actu secundo ubi ita vaticinatur:

Venient seclis tempora seris,
Quibus Oceanus vincula rerum
Laxet, & ingens pateat tellus,
Tiphysque novos detegat orbes,
Nec sit terris ultima Thule.

At vel scivit Seneca jam tunc notam fuisse Americam, & sic vana fuerit prædictio, vel ignoravit, & sic nulla certitudine verum furore poetico & conjectura inani hæc vaticinatus fuit. Et si impletum esse vis Senecæ vaticinium, quid opus est ad Americam confugere, certè non est jam terris ultima Thule, plures insulæ aut continentis partes supra Thulen versus Arctum repertæ sunt. Quod ex Marinæi Siculi Chronico Hispaniæ adferri solet, de nummo Augusti Cæsaris effigiem referente & in America in aurifodinis reperto, & ad summum Pontificem missio, fidem non meretur. Mirum enim nummum unicum repertum, & præterea nullum vestigium Romanorum: mirum & hoc, nummum illum in aurifodinis latuisse, nullum postea alium uspiam eductum.

Illud postremo addam, dubium non esse, quin Ptolomæo & Straboni, quibus Geographiam veterem debemus, lecta fuerint illa Platonis, Diodori Siculi, Aristotelis loca, ex quibus cum illi discere non potuerint Americanum orbem, certum est aliter ab ipsis illa loca intellecta esse. Scire etiam velim, si Atheniensibus & Cathaginenibus adeò usitata fuit ista navigatio in Americam, ut necesse habuerint decreto cavere, ne cives eo se reciperent catervatim patriamque solum desererent; qua de causa & Athenienses & Pœni lucri alias satis cupidi eam navigationem prorsus intermiserint, ita ut jam inde à Græcorum & Romanorum imperio adnotatum sit. Quam decantata sit veterum scriptis illa Græcorum Argonautarum expeditio in Colchidem, nulli non notum. Nec profecto minus causæ fuisset hanc ex Græcia vel Carthagine in Americam navigationem scriptis celebrari, utpote illa & utiliore & operosiore. Atque hæc ad istam questionem sufficiant.

Illud non minus incertum, an Novus hic Orbis cohæreat Europæ & Asiæ, an vero sit Insula. Iacobus Chynæus lib. poster. Geogr. nondum satis inquit constat, Insula ne sit Novus Orbis, an Continens; quanquam crebrioribus Geographorum suffragiis receptum sit, esse Insulam. Gemma Frisius c. 30. de Divisione orbis rem in medio relinquit: sed interim tamen ex Pauli Veneti

